

VMx Werkgroep Interne milieucoördinatoren – 10/10/2023

Plopsa – De Panne

Aanwezig: Kris Biesemans (Studio Plopsa), John Botte (APB Campus Vesta), Marlies Bulckaert (GRC nv), Ilse De Mesel (Ports Zeebrugge), Frank Dewitte (Colruyt Group), Ken Coppieters (bpi group Zele), Bart Cuypers (Brussels Airport Company), Ilse De Mesel (CLdN Ports Zeebrugge), Peggy Delacourt (DHL Supply Chain), Cedric Denys (TE-Connectivity Oostkamp), Elien Dirix (Katoen Natie), Els Haesebroeck (KBC Groep), Anneleen Potvin (Colruyt Group), Frederique Roelandt (Equans), Yves Ronsse (Hogeschool Gent), Helmut Scheerlinck (VDL Belgium), Christopher Snoeck (Carrefour), Sebastiaan T'Kindt (Dsv Solutions), Yu Yan To (ABB Industrial Solutions), Nico Van Damme (VDAB), Maria Van de Peer (Genzyme Sanofi), Joyce Van Geffen (Eucore), Wouter Van Vooren (Alkern VOR Beton), Sarah Vande Cavey (Buckman), Naomi Vandereycken (Demival), Pieter Verholle (Horafrost), Brent Vervisch (Renasci Oostende Recycling), Sylvie Baert (verslag)

09u30 - 10u00: Onthaal, welkom en ronde tafel

10u00 - 12u00: Werkgroep voor interne milieucoördinatoren

1. Nieuwsgierig of collega-milieucoördinatoren een meerjarenplan/ masterplan milieu/ een langertermijnplan milieu opstellen. En indien ja, voor welke horizon (looptijd) dat wordt gedaan en wat zijn de belangrijkste thema's welke daarin worden opgenomen?

- Verschillende deelnemers maken een langetermijnplan op, anderen opteren om per jaar een concreet actieplan op te maken.
- Voor preventie wordt een globaal preventieplan opgemaakt. In een globaal preventieplan staan preventiemaatregelen op basis van de risicoanalyse. Dit loopt over vijf jaar en dient als basis voor het jaaractieplan. Wie zowel milieu en preventie combineert, neemt deze ook samen in dit plan.
- Als je als milieucoördinator deelneemt aan het CPBW, worden op deze manier ook milieu-items toegevoegd aan het globaal preventieplan.
- Andere organisaties werken dan weer met een groeiplan of roadmap vanuit de hoofdzetel voor de komende 10 à 15 jaar. Hierop worden ook de milieuzaken geënt.
- Een gestructureerde aanpak volgens de ISO-methodiek is ok. De opmerkingen die komen uit de ISO14001-audit vormen het jaaractieplan.
- Probeer om als milieucoördinator te worden betrokken bij de investeringen en het investeringsplan. Een investeringsplan is een overzicht van de nodige investeringen die de komende jaren gepland zijn.
- In het kader van EBO maken bedrijven een meerjarenplan op wat betreft energiereducerende maatregelen.
- Het is altijd goed om een actieplan te hebben voor milieu/milieuzorg in een bedrijf: Wat moet er zoal gebeuren en wat wensen we zelf nog aan extra's te doen? Waar willen we naar toe als bedrijf? Dit zou in de dagelijkse bedrijfsvoering moeten opgenomen zijn. In dergelijk actieplan worden zowel korte termijn- als lange termijn acties opgenomen. Sommige acties, zoals bv. bodemsanering zullen bij de lange termijn terecht komen. Wat is korte en lange termijn, dat hangt af van het soort bedrijf. Voor de ene is 3 jaar al lange termijn voor de andere is dat kort. De thema's zullen de milieuthema's zijn die op het bedrijf van toepassing is zoals bv.: lucht, water, bodem, afvalwater, gevaarlijke producten, geur, licht, koeling, verpakking, externe veiligheid, energie, afvalstoffen, ...

2. Wij hebben de laatste tijd nogal wat problemen met meldingen klasse 3. Vaak worden deze niet zomaar geakteerd, maar wordt veel bijkomende info gevraagd of worden sommige zaken zelfs geweigerd, terwijl dit bij een melding eigenlijk niet toegestaan is. Vaak zijn er onvoldoende ambtenaren bij de gemeentes en werken die dan samen met intercommunales of studiebureaus voor vergunningverlening en dat loopt heel vaak niet goed. Handhaving en verlening moeten in principe apart gehouden worden. In de praktijk loopt dit vaak door elkaar.

- Andere aanwezigen, werkzaam in alle Vlaamse provincies, delen deze ervaring. Zelfde trend is op te merken bij de procedure inzake volledig- en ontvankelijkheid. Dit wordt gedaan om extra tijd te bekomen (omwille van personeelsgebrek) of om in te dekken. Deze manier van werken leidt tot bedrijfsonzekerheid.
- Een melding mag in principe niet geweigerd worden. In de praktijk gebeurt dit vaak omwille van details.
- Een klasse 3-melding wordt soms als moeilijker ervaren dan een klasse 2-vergunningsaanvraag.
- Er wordt aangeraden om te bellen of langs te gaan vooraleer de melding in te dienen. In sommige steden en gemeenten heeft men geen tijd meer om over elk dossier in gesprek te gaan.
- Er wordt opgemerkt dat niet alle ambtenaren voldoende kennis en ervaring hebben om dergelijke dossiers te beoordelen.

3. Er zijn steeds meer verschillende afvalstromen (spanbanden, restafval, papier, plastic, hout, ...), en de inzameling hiervan is niet evident op een groot bedrijfsterein. Welke stromen, recipiënten en transportsystemen worden er gebruikt, en hoe optimaliseer je die organisatie zodat deze correct gesorteerd worden? Hoe borg je dat dat niet in de soep loopt? En hoe overtuig je het management dat je hiervoor de nodige plaats krijgt.

- Bedrijven dienen meer dan 20 afvalstromen selectief in te zamelen. Hiervoor moeten verschillende recipiënten en containers worden voorzien. Wat niet hoort tot de selectieve afvalstromen wordt beschouwd als bedrijfsrestafval. Dit moet in een transparante zak aangeboden worden zodat een visuele controle mogelijk is door de inzamelaar om na te gaan of er voldoende selectief wordt ingezameld. Is dat niet het geval, dan wordt dat gemeld in een register. Er volgen dan foto's van de non-conformiteit en heel vaak moet er ook meer betaald worden. Soms gebeurt het ook dat men de container niet meeneemt en dat het op het bedrijf opnieuw moet uitgesorteerd worden.
- Vraag aan de IHM (EcoSmart van Renewi, Vanheede, Traflux, ...) waarmee je samenwerkt om periodiek een bedrijfsdoorlichting uit te voeren en rond te gaan op het bedrijf om na te gaan of alles goed loopt. Hierdoor krijg je inzicht in de afvalproblematiek op het bedrijf en kom je te weten welke afvalstromen goed worden gesorteerd aan de bron, of de grootte van het recipiënt is afgestemd op de grootte van de afvalstroom, of er nog bijkomende afvalstromen moeten worden ingezameld, of er nog veel recycleerbaar afval in het restafval wordt teruggevonden, ... en kan er bijgestuurd worden.

Sommige bedrijven nemen ook stagiaires aan om de volledige afvalproblematiek op het bedrijf onder de loep te nemen.

- Ga in continu overleg met je IHM en probeer een goede relatie op te bouwen.
- De grote IHM's worden in de praktijk vaak als log en niet flexibel ervaren. Wanneer wordt gemeld dat een container vol is, duurt het soms nog een week vooraleer deze kan worden geleegd of opgehaald. Ook wordt het aantal zakken per stroom (bv. piepschuim) beperkt in aantal. Dit maakt de logistiek soms moeilijk.
- Overall moet er ontdubbeld worden qua afval. De PMD-fractie moet uit de restafvalfractie. Op plaatsen waar veel bezoekers komen is dat geen evidentie. Milieu-inspectie raadt aan om eerst achter de schermen hiervoor alles in orde te brengen en het personeel op te leiden. Pas daarna kan dit ook uitgerold worden op plaatsen waar bezoekers komen. In een pretpark kan hiervoor

gewerkt worden met thematische vuilnisbakken waarbij dezelfde figuren overal dezelfde afvalfracties inzamelen. Tip: behoudt de gekende kleuren, blauw voor PMD.

- De aanwezigen haalden alle kleine afvalbakjes aan de bureaus weg en plaatsten afvaleilanden met stickers erop en affiches erboven.
- Het recyclagepark op het bedrijfsterrein moet voldoende groot zijn. Het management kan overtuigd worden met het argument dat sommige afvalstromen heel wat geld kunnen opleveren en dat de prijs ervan fluctueert doorheen het jaar. Wanneer je plaats krijgt om voldoende op te slaan, kunnen er meer inkomsten verworven worden voor dergelijke afvalstromen.

4. Het bijhouden van de gevaarlijke stoffen in een register, en dan vooral de opdeling van die globale lijst naar afgesplitste lijsten per afdelingen met aparte opslagkasten is een stap die bij ons moeilijker verloopt. Binnen het chemische stoffen beheer ben ik nog op zoek naar handige systemen om de risicoanalyses van een papieren naar een digitale versie om te vormen. In dit bedrijf zijn er een 800 gevaarlijke stoffen in omloop. Heeft iemand tips?

- Je hebt hiervoor een levend systeem nodig, eventueel gekoppeld aan het ERP-systeem. SDS-en moeten standaard aangevraagd worden bij aankoop van een nieuw product. Dit kan geborgd worden door een standaardtekst toe te voegen aan de bestelbon of aan het bestek. Wanneer de SDS niet wordt meegestuurd moet deze nogmaals opgevraagd worden. Het is verplicht om te beschikken over de recentste versie van de SDS.
- Andere bedrijven inventariseren alle binnenkomende stoffen met een scansysteem (barcode of QR-code). Ook wanneer de stof niet meer in gebruik is of als het recipiënt leeg is moet het gescand worden. Zo is er steeds een actuele stoffenlijst aanwezig.
- Er bestaan verschillende systemen of pakketten:
Vb. deze die te verkrijgen zijn via de **externe preventiedienst**. Deze zijn meestal nogal preventie gericht en milieu wordt wel eens minder uitgewerkt. bv.:
 - [IDEWE Chemdirector](#)
 - [Liantis – online toepassing ‘chemische risicoanalyse’](#)
 - Je kan bij [Securex](#) terecht voor een globale toxicologische aanpak in je bedrijf. Output is ook een uitgebreide Excel-tabel op maat van het bedrijf.

Commerciële pakketten op de markt zoals bv.:

- [Quentic](#)
 - [Chemwatch](#)
 - De Chemdoc APP is een Chemical Management-toepassing, de Chemdoc applicatie is een gebruiksvriendelijke tool, het is een cloud-gebaseerd systeem, met geen beperkingen op het aantal gebruikers. Chemdoc is een systeem waar de SDS'en in zitten, waarmee je de risico-analyses kan uitvoeren, rekening houdende met blootstelling. Een gelijkaardig systeem is Chemical Manager.
 - [Stoffenmanager](#) is Nederlandse software, het is een online tool voor het beheren van gevaarlijke stoffen en biologische agentia op de werkvloer.
- Er zijn ook studie bureaus die een eigen systeem ontwikkeld hebben zoals bv.:
 - [Consultes](#)

5. Wij voeren ons bedrijfsafvalwater af per vrachtwagen per 22 m3 om de 6 wekend welke dan naar een verwerker gaat. Zijn er collega's welke dit ook doen en content zijn van hun verwerker? Kan ik het adres van hun transporteur en verwerker verkrijgen?

- Bij rondvraag komen steeds dezelfde namen terug.
- Alles hangt af van de samenstelling van het afvalwater en de afstand die moet worden afgelegd.

- Het is verplicht om samen te werken met een erkend transporteur. [Hier is de lijst terug te vinden van geregistreerde bedrijven.](#)

6. Sociale tewerkstellingen zouden koffiegruis willen ophalen om als grondstof te gebruiken om champignons op te kweken of oliën van te maken. Volgens OVAM moeten ze geregistreerd zijn als ophaler. En moeten ze een identificatieformulier bezorgen per ophaling aan de producent. Heeft iemand hiermee ervaring?

- Koffiegruis is een afvalstof waarvoor je een grondstoffenverklaring kan opvragen.
- Koffie wordt nu opgehaald door een inzamelaar samen met het SWILL-afval.
- Andere organisaties geven dit wel mee wanneer men dergelijke vragen krijgt. Dit wordt dan toegevoegd de afvalstoffenregister/afvalnota met het gewicht, datum van ophaling en contactgegevens van de desbetreffende organisaties.
- Praktijkcase: Kopje Zwam uit Brugge is een organisatie die koffiegruis ophaalt om er oesterzwammen op te kweken waarmee vegetarische burgers worden gemaakt. Op de achtergebleven compost worden vervolgens microgroenten gekweekt. In de kruispuntdatabank zijn ze geregistreerd met de activiteit "sorteren van ongevaarlijk afval". Voor de ophaling zelf gaan ze in zee met een sociale partner.
- OVAM: Gebruikt koffiegruis dat wordt opgehaald bij particulieren/horeca/koffiebedrijven/... wordt beschouwd als een afvalstof. De inzameling van dit koffie-afval moet dus gebeuren door een geregistreerd inzamelaar en vervoerder. De afvalproducent dient hier dus ook melding van te maken in het afvalstoffenregister (EURAL-code 20 01 08 biologisch afbreekbaar keuken- en kantineafval).

Vaak wordt een droogproces op het koffie-afval toegepast, zodat het gedroogde koffiegruis kan dienen in nieuwe toepassingen. Voor dit verwerkingsproces is een vergunning onder Rubriek 2 nodig, omdat er afval wordt verwerkt (mogelijks gelden er nog andere rubrieken ook).

Het gedroogde koffiegruis, of eventueel andere producten die uit dit verwerkingsproces voortkomen, kunnen hun afvalstoffenstatus verliezen en als grondstof worden beschouwd onder volgende voorwaarden:

- Indien het als bodemverbeterend middel gebruikt wordt (bv champignonsubstraat) of in bouwstoffen, is een grondstofverklaring altijd verplicht
- Indien het voor andere toepassingen gebruikt zou worden, is er een zelfbeoordeling nodig. Hiervoor is een handleiding beschikbaar op onze website. In geval van twijfel kan nog steeds op vrije basis een grondstoffenverklaring worden aangevraagd, of opgelegd worden.

De aanvraag van de grondstoffenverklaring is dus aan de start-up die het koffiegruis verwerkt en wilt toepassen in andere producten.

Aan de bedrijven die de vraag krijgen om koffiegruis bij te houden zou ik aanraden om na te vragen of er een registratie als IHM of transporteur van afval in orde is, alsook een omgevingsvergunning Rubriek 2.

7. Bij de keuring van een stookolietank in Wallonië maakt de keurder een attest op met de vervalddag gelijk aan de vervalddag van de aktename van de milieumelding en niet volgens de periodiciteit waarmee de keuring moet uitgevoerd worden. Is dit correct?

- In principe moet de keurder controleren of de tank vergund is en kan het dan maar positief gekeurd worden. In geval er enkel een meldingsplicht is, schrijven keurders meestal dat er een melding ingediend zal worden en kan de tank ook een groene dop krijgen. De vervalddag voor volgende keuring is dan altijd deze uit de wetgeving.

- 8. Grote en kleine niet residentiële gebouwen moeten tegen respectievelijk '25, '26 en '30 een EPC hebben en moeten op termijn ook een bepaald energielabel hebben. Het hebben van een EPC geeft inzicht in het energieverbruik van jouw patrimonium. Belangrijker is dat je investeringen plant om het energieverbruik naar beneden te halen en om het aandeel hernieuwbare energie te verhogen. We zouden graag de impact van de investering(en) op het EPC kunnen simuleren. De software van de overheid staat enkel open voor de energiedeskundigen. Hoe gaan jullie daarmee om?**
- VEKA stelt de software niet voor iedereen ter beschikking, omdat de EPC type D deskundigen het EPC NR protocol moeten kennen en slagen voor het examen. Het is niet mogelijk/wenselijk voor iemand die daarin niet onderlegd is om de simulaties op de juiste manier zelf te doen. Het is aangeraden om [een EPC NR deskundige uit de regio te contacteren](#), om samen te bespreken wat ze best eerst aanpakken, of ze nog bepaalde submeters moeten bijplaatsen en welke simulaties ze eventueel wensen.
 - Het kan interessant zijn om intern iemand op te leiden tot EPC-deskundige wanneer je als bedrijf veel sites hebt. Wanneer je iemand in huis hebt, kan die zelf simuleren in de software wat de impact is van diverse investeringen.
- 9. Heeft iemand ervaring met de verplichting om bemonsteringsapparatuur te plaatsen voor de zelfcontrole van afvalwater en wat hierbij de eventuele aandachtspunten zijn?**
- Hiervoor moet je beschikken over bemonsteringsapparatuur dat om de zoveel tijd een staal neemt waarna een erkend labo dit staal analyseert. Per jaar moeten 12 metingen plaatsvinden.
 - Er wordt aangeraden om de vergunning opnieuw aan te vragen en eventueel daarna in beroep te gaan. Er kan hierover ook in overleg gegaan worden met de toezichthoudende ambtenaar.
- 10. Hoe kunnen we voldoen aan de PMD+ verplichting in laboratoria waar VLAREM rubriek 51 (pathogenen en GGO's) geldt?**
- In labo's worden heel wat voorzorgmaatregelen genomen en geldt ingeperkt gebruik. Er is een wettelijk eet- en drankverbod in een labo en men kan niet zomaar binnen- en buitengaan.
 - Er kan PMD-afval ontstaan in een labo, vb. zakjes van pipetten, flesjes, (bloem)potjes, ...
 - In labo-omgevingen wordt meestal geen PMD gescheiden maar wordt dit allemaal gezien als biologisch besmet afval.
- 11. Bij verschillende IHM afvalstoffen waar HOGENT mee samenwerkt, is de service momenteel ondermaats. Ophalingen gebeuren niet of te laat, identificatieformulieren worden niet afgegeven en IHM attesten zijn foutief. Is dit enkel een HOGENT gegeven of ondervinden andere collega's MC deze problemen ook?**
- De service van sommige IHM's is ondermaats: ophalingen die niet gebeuren waar dan wel een factuur voor komt, wachttijden, foute bedragen en gewichten op facturen, moeilijke communicatie, weinig flexibele werking, ... Mogelijke oorzaak van dit alles is gebrek aan personeel en de hoge werkdruk voor de chauffeurs.
 - Enkele tips voor een betere samenwerking:
 - De IHM moet zich steeds aanmelden zodat er in het bedrijf geweten is dat de IHM ter plaatse is en zodat deze kan begeleid worden.
 - Controleer alle binnenkomende facturen en neem bij fouten meteen contact op met de IHM.
 - Vraag om altijd dezelfde chauffeur te zenden zodat deze de site kent. Wanneer er steeds gewerkt wordt met andere chauffeurs kennen ze de sites niet, wanneer men niet snel genoeg de op te halen fracties vindt vertrekt men opnieuw zonder de op te halen fracties.
 - Officiële klachten via het portaal worden serieus genomen en goed opgevolgd.

12. Momenteel zijn er behoorlijk wat omgevingsdossiers mbt stedenbouwkundige handelingen op HOGENT waarvan sommige met IIOA. Er is een samenwerking met 1 milieuvbureau voor ondersteuning. Wat is nu de beste optie? Blijven samenwerken met het ene bureau of de opdrachten spreiden over 2 bureaus? Iemand ervaring?

- Er wordt aangeraden om continuïteit na te streven en te blijven samenwerken met een bureau waarvan je tevreden bent. Tegelijk samenwerken met 2 bureaus maakt het alleen maar ingewikkelder. Het huidige bureau kent de organisatie, wanneer je overstapt naar een ander of tweede adviesbureau moeten die opnieuw de organisatie leren kennen en zich inwerken.
- Sommige raden aan om te werken met een groot studiebureau die zowel milieuprofessionals in dienst hebben als experts stedenbouw. De grote bureaus hebben vaak nog meer marge om er zaken bij te nemen.

13. Al die stedenbouwkundige handelingen met IIOA aandeel genereren behoorlijk wat bijkomend werk voor me als milieucoördinator. Ook al gebeurt dit via een milieuvbureau, finaal moet je heel wat info aanleveren. Wat kan ik als milieucoördinator doen om mijn bestuur dit duidelijk te maken? Ik heb dit al mondeling aan de projectleiders en het OCPBW gedaan, maar ik ben eigenlijk op zoek naar een advies/nota op papier van VMx of een andere instantie die me daar mee kan helpen. Het moet voor het bestuur duidelijk worden dat een gecombineerde aanpak in de zin van een omgevingsambtenaar (IIOA en stedenbouw) de oplossing is en niet enerzijds projectleiders en anderzijds milieucoördinator. Deze ambtenaar bekijkt dan de geïntegreerde aanpak. Nu loop ik achter de feiten aan als men plots beslist om het ene project sneller te doen en het andere achteruit plaatst.

- Er wordt aangeraden om vb. wekelijks één dag te werken op bureau bij de projectleiders of de medewerkers van het project. Zo blijf je betrokken en op de hoogte van de lopende en komende projecten. Indien mogelijk kan ook geopteerd worden om iemand met milieuachtergrond aan te werven die deel uitmaakt van het projectteam. Die persoon rapporteert dan aan jou als milieucoördinator.
- In sommige gevallen gaat de vergunningverlenende overheid ermee akkoord om eerst een aanvraag in te dienen voor de stedenbouwkundige handelingen indienen en later een aanvraag voor het milieulook.
- Sylvie vraagt aan Yves om meer informatie te bezorgen over de inhoud van dergelijke nota. Er wordt dan gekeken of dit kan uitgewerkt worden voor alle leden.
- VMx (en andere organisaties) organiseert een opleiding over milieuwetgeving voor niet-milieucoördinatoren. Eventueel de projectleiders overtuigen om deel te nemen aan een dergelijke opleiding zodat ze zelf beschikken over een basiskennis.

14. Mogen er werken uitgevoerd worden in een zone waar gekend is dat er bodemverontreiniging aanwezig is? Bv. plaatsen van een pilaar van een pijpenbrug in een zone waar sanering noodzakelijk is, maar waarbij men een beperkte hoeveelheid grond dient af te graven om de pilaar te plaatsen. Moet dan onmiddellijk de volledige zone gesaneerd worden?

- Een beperkte ontgraving met een kort verslag hierover is zeker mogelijk.
- De ontgraven grond kan op het eigen terrein blijven liggen (rekening houden met maximumtermijn) tot een sanering plaatsvindt. Grond op eigen terrein laten liggen tot sanering plaatsvinden.
- Er kan ook geopteerd worden om de afgegraven grond af te voeren naar een grondrecyclagecentrum.

15. Ervaringen bij opslag van IBC met ingedeeld gevaarlijk product in rekken. Lebakken voorzien per niveau? Wat met afscherming van koppelkraan die onderaan aanwezig zit? Kent iemand het verschil tussen “relieving style IBC container” en “non-relieving style IBC”?

- Er bestaan verschillende soorten IBC's (dubbelwandig, enkelwandig, wit, zwart, metalen, houten of plastic pallet, met/zonder geïntegreerde lekbak). Afhankelijk daarvan worden ze gebruikt in alle sectoren: voeding, chemie, farma, ...
- Lebakken onderaan het rek is voldoende, afhankelijk van de producten die in de IBC's worden opgeslaan.
- Wanneer deze op magazijnrekken worden opgeslaan is per verdiep een sprinkler nodig.
- Ook kan het gebouw zelf als inkuiping dienen. Bij opslag van verschillende soorten product samen moet het gebouw gezoneerd worden en moet rekening gehouden worden met de afstandsregels.
- Relieving style IBC-container: Als er een soort drukklep (overdrukventiel) is geïnstalleerd, die is ontworpen om overtollige interne druk af te voeren bij bv. blootstelling aan brand.
- Alles hangt af van wat er opgeslagen moet worden.

Voor de opslag van gevaarlijke producten in verplaatsbare recipiënten (waaronder IBC's) gelden volgende regels:

- Afstandsregels
- Compatibiliteit t.o.v. elkaar = voorzorgsprincipe

Het is niet omdat producten volgens de afstandsregels bij elkaar mogen staan, dat ze dat ook kunnen.

Daarvoor moet je steeds de reactiviteit t.o.v. elkaar checken.

- Als je voor een rek gaat met enkel onderaan lebakken, dan zal je goed moeten nagaan wat je zoals boven elkaar gaat stockeren.
Zijn dat dezelfde of gelijkaardige producten, dan zal het in de meeste gevallen het wel ok zijn om dat te doen, tenzij er reactiviteitsproblemen kunnen ontstaan bij lekken.
Zijn verschillende soorten producten, dan gaat dat moeilijker of zal je altijd moeten nagaan of er geen compatibiliteitsproblemen kunnen ontstaan.
Er is ook een regel dat men best corrosieve producten onderaan in de rek gaat stockeren.
Dus bij lebakken per niveau maak je het stockeren al wat makkelijker.
In principe moet de koppelkraan ook ingekuipt zijn.

16. Wat als er een vereiste wordt weergegeven in VLAREM III, is dit dan ook van toepassing bij de sectorale bepalingen onder Vlarem II? In concreto, onder artikel 3.8.7.2 staat een specifieke tijdsduur weergegeven dat bepaalde luchtparameters moeten gemeten worden. Mijn vraag is of deze tijdsduur alleen van toepassing is op de parameters vermeld onder het genoemd artikel? Of alsook van toepassing op de parameters vermeld in art 5.19.1.4§7 dat eveneens van toepassing is.

VLAREM III is van toepassing op GPBV (= Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging) inrichtingen. Dat zijn industriële installaties met een mogelijk grote impact op het milieu zijn onderworpen aan de Europese Richtlijn inzake Industriële Emissies (RIE).

Dat kan je zien bij de aanduiding van een 'X' in kolom 'opmerkingen' in de bijlage I indelingslijst van VLAREM II. Dus als je installatie geen GPBV is, dan zijn deze regels vanuit VLAREM III niet van toepassing.

VLAREM III is het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties.

17. Iemand reeds ervaring met e-ID? Wij zijn nu gestart met ontwikkeling in samenwerking met Pionira.

- Bij elk transport van afvalstoffen moet een identificatieformulier aanwezig zijn, behalve in het geval van enkele uitzonderingen. De verantwoordelijkheid voor de opmaak en inhoud ervan ligt

bij de inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar, of de afvalstoffenproducent die zelf regelingen treft voor zijn afvalstoffen. Het transport van de afvalstoffen mag pas vertrekken als er een identificatieformulier aanwezig is.

Vanaf 2023 is het verplicht om een digitaal identificatieformulier te gebruiken, afgeleverd door een systeem dat door de OVAM werd goedgekeurd. Pionira is één van deze systemen.

- De afvalsector is aan het lobbyen voor uitstel. Er zijn afvalverwerkers die verplichten om met Pionira te werken. Niet iedereen is even positief over Pionira.

18. Wat doen met het gras dat tweemaal per jaar wordt afgemaaid?

- De groenaannemer kan dit maaisel meenemen of je kan opteren om een hooimijt te maken op het terrein waar het maaisel kan verteren. Hiermee creëer je een bijkomende biotoop voor insecten, vogels, egels, ... Wanneer er meerdere hooimijten worden gebruikt, kies dan telkens voor een andere omgeving: zon, schaduw, ...
- Het maken van een hooimijt leent zich bovendien perfect als teambuilding.

12u00 - 13u00: Lunch

13u00 - 15u00: Rondgang op de site

Voor verslag,
Sylvie Baert, Coördinator VMx vzw